

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/210/2022
Identifikačné číslo spisu:	4115227565
Dátum vydania rozhodnutia:	27.11.2024
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:4115227565.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v spore žalobcov: neb. E. Š., narodený XX. J. XXXX, zomrelý XX. D. XXXX, naposledy bytom A.O., S. XXX/XXX a G. Š., narodená X. M. XXXX, F., Q. I. U. XXX/XX, zastúpená BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom v Bratislave, Laurinská 4, IČO: 36 833 533, proti žalovanému: E. F., narodený X. I. XXXX, trvale bytom T., T. XXXX/X, adresa na doručovanie: Q., I. XH, o určenie vlastníckeho práva, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 15C/490/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 30. júna 2022 sp. zn. 9Co/35/2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Nitre z 30. júna 2022 sp. zn. 9Co/35/2021 a rozsudok Okresného súdu Nitra z 2. marca 2021 č. k. 15C/490/2015-387 z r u š u j e a vec vracia Okresnému súdu Nitra na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 11. septembra 2015 domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. A., obec A., okres Nitra, evidovaných na LV č. XXXX pre k. ú. A. ako parcela registra „C“ č. 2727 orná pôda o výmere 5066 m² (pozemok č. 1) a na LV č. XXXX pre k. ú. A. ako parcela registra „C“ č. 2722 orná pôda o výmere 13342 m² v spoluvlastníckom podiele 5/12 (pozemok č. 2).

2. Okresný súd Nitra (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 7. augusta 2018 č. k. 15C/490/2015-190 súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby, na základe ktorej sa žalobca domáhal určenia, že podľa rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky zo dňa 29. februára 2016 č. OU-NR-OVBPII-2016/006512-5 náhrada za vyvlastnenie pozemku: parcely CKN s parcelou č. 2722 orná pôda o výmere 13 342 m² a parcela CKN s p. č. 2727 orná pôda o výmere 5066 m² nachádzajúcich sa v k. ú. A. patrí E. Š., narodenému XX. J. XXXX, bytom S. XXX/XXX, XXX XX A., alebo alternatívne určenia, že v zmysle výrokovej časti rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky zo dňa 29. februára 2016, č. OU-NR-OVBPII-2016/006512-5 (ďalej len rozhodnutie o vyvlastnení); vlastníkom pozemku evidovaného na katastrálnej mape ako parcela registra „C“ č. 2727 orná pôda o výmere 5066 m² v tom čase zapísaného na LV č. XXXX pre k. ú. A.

a spoluvlastníckeho podielu vo výške 5/12 k celku k pozemku evidovaného na katastrálnej mape ako parcela registra „C“ č. 2722 orná pôda o výmere 13.342 m² v tom čase zapísaného na LV č. XXXX pre k. ú. A., bol v čase právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení E. Š., narodený XX. J. XXXX, bytom S. XXX/XXX, A..

3. Súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom zo dňa 28. marca 2019 č.k. 15C/490/2015-277 určil, že podľa rozhodnutia OÚ NR - odbor výstavby a bytovej politiky zo dňa 29. februára 2016 č. OU-NR-OVBPII-2016/006512-5 náhrada za vyvlastnenie pozemku parcela CKN s parcelou č. 2722 - orná pôda o výmere 13.342 m² a parcela CKN parcela č. 2727 - orná pôda o výmere 5066 m² nachádzajúcich sa v k. ú. A. patrí E. Š., narodenému XX. J. XXXX, A., S. XXX/XXX. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na plnú náhradu trov konania vo výške 100%.

4. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) rozhodol uznesením z 26. novembra 2020 sp. zn. 9Co/240/2019-342 v odôvodnení okrem iného uviedol, že „vo vzťahu k žalobcom uplatnenému petitu žaloby súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku uviedol, že žalobcom takto uplatnený petit žaloby nie je alternatívnym petitom, keď mal za to, že žalobca žiadal rozhodnúť o eventuálnom petite, v dôsledku čoho súd prvej inštancie konštatoval, že vyhovel primárnemu petitu a z tohto dôvodu o eventuálnom petite nerozhodoval.“ S takýmto záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd nestotožňuje. Podstatou eventuálneho petitu podľa právnej teórie je návrh na prisúdenie jedného nároku a ak by toto prisúdenie nebolo možné, navrhuje sa prisúdenie iného nároku. V danom prípade o uplatnení eventuálneho petitu nemožno pojednávať, rovnako ako ani o uplatnení petitu alternatívneho ako ho nazval žalobca, pretože pri alternatívnom petite žalobca navrhuje prisúdenie viacerých nárokov s tým, že sa ponecháva na úvahe žalovaného, ktorý z nich splní. V danom prípade žalovaný nie je ten, kto by na základe určovacieho výroku plnil. Podľa názoru odvolacieho súdu ide o dva samostatné žalobné petity, ktorými sa mal súd prvej inštancie zaoberať a rozhodnúť o nich a posúdiť tiež naliehavosť právneho záujmu žalobcu vo vzťahu ku každému so žalobcom takto uplatnenému petitu žaloby.

5. Súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudkom z 2. marca 2021 č. k. 15C/490/2015-387 určil, že v zmysle výrokovej časti rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky zo dňa 29. februára 2016 č. OU-NR-OVBPII-2016/006512-5 (ďalej len rozhodnutie o vyvlastnení); vlastníkom pozemku evidovaného na katastrálnej mape ako parcela registra „C“ č. 2727 orná pôda o výmere 5066 m² v tom čase zapísaného na LV č. XXXX pre k. ú. A. a spoluvlastníckeho podielu vo výške 5/12 k celku k pozemku evidovaného na katastrálnej mape ako parcela registra „C“ č. 2722 orná pôda o výmere 13.342 m² v tom čase zapísaného na LV č. XXXX pre k. ú. A., bol v čase právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení E. Š., narodený XX. J. XXXX, bytom S. XXX/XXX, XXX XX A.. Vo zvyšku žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 137 písm. c), § 228 ods. 2 CSP, § 132 ods. 1, § 39, § 39a, § 40a, § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov. Z vykonaného dokazovania mal preukázať, že dňa 8. júla 2015 vláda Slovenskej republiky uznesením č. 401/2015 schválila návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii na realizáciu stavby s názvom Výbudovanie strategického parku, pričom realizácia stavby sa týka aj spornej nehnuteľnosti, vychádzajúc zo záznamového spisu Z 5113/15, t.j. parcely č. 2660 v kat. úz. A., ktorá bola predmetom zámennej zmluvy zo dňa 16. júla 2015 uzatvorenej medzi stranami sporu. Týmto dňom, t.j. 8. júla 2015 vzniklo priamo zo zákona podľa § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 predkupné právo štátu, ktoré boli povinné zmluvné strany rešpektovať. Dňom vzniku predkupného práva štátu bola zmluvná voľnosť žalobcu vo vzťahu k predmetnej parcele obmedzená a bol povinný ponúknuť pozemok pred jeho prevodom prednostne štátu, čo však neurobil, keďže strany sporu, t.j. E. Š. a E. F. uzavreli písomnú zámennú zmluvu č. Q11+Q16a, ktorá bola predmetom vkladového konania V5703/2015, na základe ktorej žalovaný E. F. a žalobca E. Š. zamenili nehnuteľnosti k.ú. Q.Š., obec Q. na LV č. XXXX č. parcely 1205/2 orná pôda výmera 10.916 m² spoluvlastnícky podiel 3 a nehnuteľnosti k.ú. A., obec A. LV č. XXXX č. parcely 2727 orná pôda, výmera 5066 m² podiel 1/1 a k.ú. A.Ž. LV č. XXXX č. parcely 2722 orná pôda výmera 13.342 m² podiel 5/12-in, na základe ktorej sa žalobca stal vlastníkom nehnuteľností k.ú. Q. a žalovaný sa stal vlastníkom nehnuteľností v k.ú. A., obec A.. Katastrálny odbor

Okresného úradu Senec povolil vklad 15. júla 2015 č. V5703/2015. Preto mal súd za to, že predmetná zámenná zmluva je absolútne neplatná, uzatvorenie predmetnej zmluvy odporuje zákonu (č. 175/1999 Z.z.). Zároveň uviedol, že v súčasnej dobe je vlastníkom spornej nehnuteľnosti, ktorá bola vo vlastníctve žalobcu, štát. Konštatoval, že žalobca naliehavý právny záujem odôvodňoval tým, že bez tohto určenia existuje stav objektívnej neistoty a zostáva sporný a nevyriešený právny vzťah medzi stranami sporu, komu prislúcha právo na náhradu za vyvlastnenie pozemku. Súd dospel k záveru, že je daný naliehavý právny záujem v prípade určenia vlastníckeho práva ku dňu vyvlastnenia, nakoľko v konaní nebolo sporným, že na základe rozhodnutia správneho orgánu bola náhrada za vyvlastnený pozemok, ktorý je predmetom tohto konania zložená na depozitný účet Slovenského pozemkového fondu a bude vyplatená tomu, o kom bude právoplatne rozhodnuté, že bol v čase vydania rozhodnutia o vyvlastnení vlastníkom pozemku. Preto určil, že žalobca bol v čase vydania rozhodnutia o vyvlastnení vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území A., obec A., Nitra, vedených na Okresnom úrade Nitra, katastrálnom odbore a to pozemky zapísané na LV č. XXXX, k.ú. A., ako parcela reg. „C“ evidované ako parc. č. 2722 orná pôda o výmere 5066 m² a na LV č. XXXX, k. ú. A. ako parcela registra „C“ evidované na parcele č. 2722 orná pôda o výmere 13342m² vlastníkom v spoluvlastníckom podiele 5/12. Nakoľko súd rozhodol, že žalobca bol v čase vyvlastnenia vlastníkom vyššie uvedených pozemkov, uviedol, že zanikol tak dôvod na určenie, komu patrí finančná náhrada, nakoľko vyplatenie finančnej náhrady sa viaže na určenie, kto bol v čase vyvlastnenia pozemku jeho vlastníkom. (finančné prostriedky budú vyplatené v zmysle zákona tomu, komu svedčilo vlastnícke právo). Nakoľko súd určil výrokom rozsudku túto skutočnosť, nebol preukázaný naliehavý právny záujem na určení, komu má byť zložená finančná náhrada za vyvlastnenie vyplatená a preto súd žalobu v tejto časti zamietol a rozhodol o náhrade trov konania.

6. Rozhodnutie súdu prvej inštancie, napadol odvolaním žalovaný v jeho vyhovujúcom výroku a žalobca napadol výrok o náhrade trov konania.

7. Odvolací súd uznesením zo dňa 21. apríla 2022 sp. zn. 9Co/35/2021-471 rozhodol tak, že pokračuje v konaní so žalobkyňou G. Š., narodenou X. M. XXXX, bytom F., Q. I. U. XXX/XX ako právnu nástupkyňou po pôvodnom žalobcovi E. Š., narodenom XX. J. XXXX, zomrelom XX. D. XXXX, naposledy bytom A.O., S. XXX/XXX.

8. Odvolací súd rozsudkom z 30. júna 2022 sp. zn. 9Co/35/2021 rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku (I.) zmenil tak, že žalobu zamietal. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Vec prejednal na nariadenom odvolacom pojednávaní, pričom uviedol, že z napadnutého rozhodnutia, ako i z obsahu spisu, nesporne vyplýva, že súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom dňa 2. marca 2021, pričom v čase tohto rozhodovania súdu prvej inštancie bol pôvodný žalobca, E. Š. mŕtvy, keď tento dňa XX. D. XXXX zomrel. Uviedol, že aj keď tento nesprávny úradný postup súdu prvého stupňa bol dôvodom na jeho zrušenie (§ 389 ods. 1 písm. a) CSP), odvolací súd v zmysle ustanovenia § 390 CSP postupovať nemohol, pretože vec už bola raz odvolacím súdom zrušená a vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, a jediným prípustným spôsobom prejednávania podaných odvolaní bolo rozhodnúť o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom pôvodného žalobcu. Ďalej v súvislosti so svojím rozhodnutím konštatoval, že žalobca formuloval dva samostatné petitívne žaloby, o každom z nich rozhodol súd prvej inštancie samostatným výrokom rozhodnutia a takto treba na ne nahliadať i z hľadiska prejednávania podaných odvolaní, v rámci ktorého bol odvolací súd viazaný rozsahom podaných odvolaní. Odvolací súd dospel k právnomu záveru, že naliehavý právny záujem na danom určení nemôže byť v danom prípade daný, pretože by nedošlo k zmene vlastníka, ktorý je v súčasnej dobe zapísaný na liste vlastníctva a žalobca sa napokon tohto určenia ani nedomáhal. Konštatoval, že z obsahu žaloby a podaných vyjadrení vyplýva, že žalobu podal z dôvodu vyplatenia náhrady za vyvlastnený pozemok. Vychádzajúc z uvedeného, dospel odvolací súd k záveru, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení nie je daný, pretože petitívne žaloby, skutkové tvrdenia a právne posúdenie, sa neviaže na odstránenie konkrétnej spornosti žalobcom uplatňovaného práva (rozhodnutie NS SR 5Cdo/548/2015 z 28. septembra 2016 publikovaným pod R 22/2017). V danom prípade sa nejedná o prípad určovacej žaloby ako prostriedku ochrany už porušeného práva, pretože žalobca touto žalobou nesledoval zosúladenie zhody zápisu vo verejnom

registri so skutočným právnym stavom (zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností), ale len vyplatenie náhrady za vyvlastnenie pozemku, teda o plnenie, ktorého sa mohol domáhať žalobou o plnenie, s predbežným posúdením otázky vlastníckeho práva. V kontexte uvedeného odvolací súd udáva, že práve žalobcom požadovaný petit žaloby o určenie, že náhrada za vyvlastnenie pozemku patrí žalobcovi bol podľa názoru odvolacieho súdu procesne prípustným prostriedkom ochrany práv žalobcu, keď vyhovením takejto žalobe by žalobca dosiahol ním sledovaný účel plnenia náhrady za vyvlastnenie. Tento výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby o tomto petite žaloby žalobcu však nebol predmetom prejednávania odvolacieho súdu, v dôsledku absencie podaného odvolania. O náhrade trov rozhodol podľa § 396 ods. 1, 2 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

9. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. K vade konania podľa § 420 písm. f) CSP uviedla, že spočíva na nesprávnom procesnom postupe odvolacieho súdu v rozpore s § 63 CSP, keď odvolací súd napriek tomu, že z uznesenia Okresného súdu Nitra zo dňa 19. apríla 2021 sp. zn. 11D/60/2021-34, Dnot 87/2021 vyplynulo, že súd schválil dohodu dedičov, podľa ktorej po poručiťovi dedila žalobkyňa, nepokračoval v konaní aj s ostatnými dedičmi napriek tomu, že v dedičskom konaní nebol prejednaný majetok, o ktorý sa viedol tento spor. Za nesprávny považuje aj postup odvolacieho súdu v tom, že pre nepodané odvolanie proti výroku II. prvoinštančného rozhodnutia nerozhodol o celej prejednávanej veci v zmysle § 212 ods. 2 CSP. Odvolací súd totiž nezohľadnil fakt, že také odvolanie objektívne ani podané byť nemohlo, pretože pôvodný žalobca už nežil. Žalovaný takisto nebol subjektívne oprávnený podať odvolanie proti výroku II., lebo zamietnutím zvyšku žaloby bol v tejto časti úspešný. Za tohto stavu, keďže zomretý odvolanie podať nemôže, odvolací súd mal rozhodnúť aj o zvyšku žalobného návrhu, t.j. aj o primárnom petite. Odvolací súd navyše postupoval zjavne svojvoľne, keď v rozpore s § 216 ods. 1 CSP nerešpektoval uplatnený žalobný návrh. Odvolací súd podľa žalobkyne opomenul, že súd prvej inštancie vo svojom prvom rozsudku vyhovel primárnemu petitu žaloby, teda tomu, ktorý „bol podľa odvolacieho súdu procesne prípustným prostriedkom ochrany práv žalobcu“ (bod 19. napadnutého rozhodnutia). Pokiaľ bol teda odvolací súd toho názoru, že sa jednalo o dva samostatné petity a dôvodný bol práve primárny petit, mal namiesto zrušujúceho uznesenia zo dňa 26. novembra 2020, č. k. 9Co/240/2019-342, vtedy iba vrátiť vec súdu prvej inštancie na vydanie doplniaceho rozsudku v zmysle § 225 CSP, ktorým mohol súd prvej inštancie podľa ods. 1 tohto ustanovenia rozhodnúť aj bez návrhu. Pokiaľ odvolací súd uviedol, že sekundárny petit žaloby bol procesne neprípustný, tak potom odvolací súd bol v zmysle § 129 CSP povinný vyzvať žalobkyňu na jeho opravu a riadne ju o tomto poučiť. Následne, len ak by žalobkyňa sekundárny petit neopravila, odvolací súd by bol povinný žalobu v tejto časti odmietnuť, pretože ak by sa jednalo (podľa odvolacieho súdu) o procesne neprípustnú časť žaloby, tak to malo byť nedostatkom, pre ktorý ani nebolo možné o tejto časti konať. V súvislosti s nesprávnym právnym posúdením podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP namietala, že za správne právne posúdenie pokladá, že podanou žalobou bol uplatnený eventuálny petit. Uviedla, že napadnuté rozhodnutie záviselo od vyriešenia právnej otázky, „či je daný naliehavý právny záujem na určení, že pôvodný žalobca bol v čase právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení vlastníkom sporných nehnuteľností.“ Pri riešení tejto právnej otázky považovala za smerodajné to, že „fond ... prijatú náhradu vypláti vlastníkovi ...“ Ak došlo k vyvlastneniu nehnuteľnosti a náhrada za vyvlastnenie bola odovzdaná do depozitu Slovenskému pozemkovému fondu s tým, že tento ju vypláti tomu, kto bol v rozhodnom čase vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, žalobca má naliehavý právny záujem na určení, že bol v čase právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení jej vlastníkom.

10. Žalovaný sa k podanému dovolaniu vyjadril tak, že ho žiadal odmietnuť.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“ resp. „najvyšší súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) v prvom rade skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť, čo je jeho povinnosťou vyplývajúcou priamo z ustanovenia § 161 ods. 1 s použitím § 438 CSP. Procesné podmienky predstavujú základné procesné predpoklady, aby mohol súd autoritatívne

rozhodnúť vo veci samej. Existencia a splnenie procesných podmienok je predpokladom poskytnutia súdnej ochrany ohrozeným alebo poškodeným subjektívnym právam v rozsahu článku 1 CSP. Súd je povinný zisťovať ich existenciu a splnenie v každom štádiu konania, teda aj v štádiu dovolacieho konania.

12. Medzi základné procesné podmienky, na ktorých splnenie má súd povinnosť prihliadať aj bez návrhu počas celého konania, vrátane dovolacieho konania, patrí podmienka procesnej subjektivity, t. j. spôsobilosti byť stranou sporu v sporovom konaní, ktorá znamená mať procesné práva a povinnosti, ktoré jej zákon priznáva, resp. ukladá. Predpokladom procesnej subjektivity je hmotnoprávna subjektivita vo význame mať práva a povinnosti podľa hmotného práva. Hmotnoprávna spôsobilosť mať práva a povinnosti vzniká u fyzických osôb narodením, prípadne počatím, ak sa dieťa narodí živé a zaniká smrťou fyzickej osoby, prípadne jej vyhlásením za mŕtvu (§ 7 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka).

13. Podľa § 61 CSP procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

14. Podľa § 62 CSP ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

15. Podľa § 63 ods.1, 2 a 3 ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať. V konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve. Ak to povaha sporu pripúšťa, môže sa v konaní pokračovať aj pred skončením konania o dedičstve.

16. Nedostatok procesnej subjektivity spravidla predstavuje neodstrániteľnú vadu konania. Je však potrebné rozlišovať, či strana nemá procesnú subjektivitu od začiatku konania, alebo ju stratila v priebehu konania. Ak strana nedisponuje procesnou subjektivitou v čase začatia konania, ide o neodstrániteľnú vadu konania, ktorej následkom je jeho obligatórne zastavenie. Ak dôjde k strate procesnej subjektivity fyzickej osoby počas konania, súd konanie zastaví, alebo v konaní (najmä ak ide o majetkový spor) pokračuje s dedičmi fyzickej osoby, prípadne s tými, na ktorých prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide. Majetkovým sporom sú predovšetkým spory, predmetom ktorých je plnenie (dare, facere, omittere, pati) a spory, predmetom ktorých je subjektívne právo ocenenie alebo vyjadriteľné v peniazoch. Za majetkový spor treba považovať i všetky určovacie spory, predmetom ktorých je peniazmi ocenenie súkromné subjektívne právo sporových strán, napr. spory o určenie vlastníckeho práva (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2022, 1752 s., s. 258 - 259). Uznesenie o pokračovaní v majetkovom spore vydá súd podľa § 63 ods. 2 CSP bezodkladne po skončení konania o dedičstve, avšak vo výnimočných prípadoch môže v konaní pokračovať aj pred skončením konania o dedičstve (§ 63 ods. 3 CSP).

17. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že žalobca E. Š., narodený XX. J. XXXX, naposledy bytom A., S. XXX/XXX, zomrel dňa XX. D. XXXX, t.j. v priebehu konania na súde prvej inštancie, pred vyhlásením rozsudku vo veci samej z 2. marca 2021 č. k. 15C/490/2015-387, ktorý bol následne predmetom odvolacieho prieskumu. Z uvedeného vyplýva, že žalobca v čase rozhodovania súdu prvej inštancie procesnou subjektivitou nedisponoval. Vychádzajúc z predmetu sporu a z obsahu uznesenia Okresného súdu Nitra z 19. apríla 2021 č. k. 11 D 60/2021 - 34, Dnot 87/2021, kde súd konal s právnymi nástupcami zomrelého žalobcu (jeho dedičmi), bude potrebné zo strany súdu prvej inštancie sa postupom podľa § 161 ods. 1, 2 v spojení s § 61, § 62, § 63 ods. 1, 2 CSP s touto skutočnosťou vysporiadať.

18. Nakoľko súd prvej inštancie konal a rozhodol s E. Š.Q., narodeným XX. J. XXXX v čase, keď už nebol nositeľom procesnej subjektivity (ani spôsobilosti na právne úkony), dovolací súd postupom podľa § 449 ods. 1 a 2 CSP zrušil rozsudok súdu prvej inštancie z 2. marca 2021 č. k. 15C/490/2015-387 a

rozsudok odvolacieho súdu z 30. júna 2022 sp. zn. 9Co/35/2021, a vec za účelom odstránenia uvedeného procesného pochybenia (§ 438 ods. 1, § 63 ods. 2 CSP) vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

19. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

20. O trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania rozhodne odvolací súd (§ 453 ods. 3 CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.